

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 16 - 22 august 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Rugăciune

Doamne, privesc la făptura mea și mintea îmi spune cât de imperfectă este și ce departe se află de Tine. Duhurile cele rele, încearcă la fiecare pas să o cucerească. Harul Tău, de multe ori parcă îmi lipsește. Știu că el mă poate însufleți și mă poate întări, căci în el lucrează puterea Ta. Dar Dumnezeu meu, cât de ușor uit de Tine. Satana vrea să mă copleșească cu nălucirile și înșelăciunile care să mă lipsească de orice gest prin care să Te venerez pe Tine. În sufletul meu, prin spiritul acestei lumi în care trăiesc, el încearcă să-mi strecoare veninul său ca să-l paralizeze și să-l închidă pentru totdeauna în prinsoarea vicleniei sale și a păcatului prin care să Te supăr și să mă despartă de Tine.

Dar Tu, Isuse Cristoase, Te-ai sacrificat pe Cruce și pentru binele meu, pentru mântuirea mea. Inima îmi spune că mă dorești acolo unde l-ai dus pe tâlharul de pe cruce, în Paradisul Ceresc. Sufletul meu este nerăbdător să se înalțe spre Tine.

Știu Doamne că această luptă cu diavolul, dușmanul mântuirii mele, nu este ușoară, dar nici imposibil de câștigat. Pentru aceea Te rog neîncetat fă să țin seama de valorile adevăratei lumi pe care vrei să o moștenesc. Dă-mi puterea necesară prin care să cultiv toate virtuțile, pe care le-ai așezat în mine și prin care să Te fac cunoscut lumii întregi, pentru ca acestea să fie scara și cheia care să mă ajute, să ajung la Tine, ca împreună cu toți îngerii și sfinții Tăi, să Te laud de-a pururi. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Maria Maghiar și Maria Mihele**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Când Îl exasperăm pe Dumnezeu

Episodul din evanghelia de azi are loc după ce Isus coboară de pe muntele Tabor, cel al Schimbării la față, și este din anumite puncte de vedere asemănător cu cel de duminica trecută, al Umblării pe ape. Și în unul și în celălalt, Mântuitorul este pe munte și pare absent din scenă. Și în unul și în celălalt, ucenicii trebuie să înfrunte în felul lor misiunea încredințată de Isus, care inevitabil are la bază experiența de credință. Odată furtuna, astăzi puterea directă a celui rău, încercările îi pun pe ucenici în fața adevăratei lor situații în ceea ce privește comuniunea cu Cristos. În astfel de momente, nici ei și nici noi, nu ne mai putem preface. În restul timpului, putem adopta o atitudine mai mult sau mai puțin spirituală, putem părea mai mult sau mai puțin pioși, însă în momentele de încercare eventualele noastre măști cad și își vădesc lipsa de consistență, fiindcă lipsește efectul pe care adevărata credință ar trebui să-l provoace. Isus pronunță fără echivoc sentința ce motivează neputința lor: “din cauza puținii voastre credințe”.

Pe lângă aceste cuvinte a Mântuitorului, este interesantă pentru noi exasperarea manifestată puțin mai devreme : O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Interesantă fiindcă este un semn clar că ucenicii ar fi putut împlini singuri ceea ce tatăl disperat le cere. Puțin mai devreme au primit de la Isus tocmai darul de a călca puterea dușmanului. Problema lor este lipsa de încredere în darul primit și lipsa de credință în cel care dăruiește. „Puțin credinciosule, de ce te-ai îndoit?” îi spune lui Petru și împreună cu el ucenicilor din evanghelie și nouă, ucenicilor de astăzi.

În lumea de astăzi pare că trebuie încontinuu să-ți dovedești vitalitatea fiind tot timpul în mișcare. Altfel aproape că nu ești. Îl vedem în schimb pe Isus înaintea momentelor importante retrăgându-se în rugăciune. Ucenicii discută, analizează și în fond nu rezolvă nimic. Isus pare absent, însă este mai prezent ca oricând făcând singurul lucru cu adevărat important: postește de la lumea aceasta și de la regulile și valorile ei și se roagă Tatălui. Exact ceea ce asigură victoria asupra răului. Noi, urmași și prieteni ai lui să facem la fel. Măcar din când în când...

**PS Claudiu,
Episcopul Curiei**